

Prof. dr. sc. Marko Džapo
(1946. – 2022.)

Nakon dvomjesečne borbe s COVID-om, 14. ožujka 2022. preminuo je moj dugogodišnji prijatelj Marko Džapo. Ispratili smo ga na vječni počinak u petak, 18. ožujka 2022. na zagrebačkom groblju Stenjevec uz prisustvo velikog broja rodbine, prijatelja i kolega. Oprostio sam se od prijatelja s kojim sam se, zajedno sa Zoranom Bezićem-Brkom i Antom Marijanovićem-Pančom, družio 54 godine. Gotovo cijeli jedan ljudski vijek. Prisjetio sam se naših druženja, dana i noći provedenih s našim suprugama, djecom, priča od studentskih dana do danas, smijeha do suza, radosti i veselja u svakom novom druženju. Svi smo voljeli biti s njim jer smo znali, kad je on tu, bit će šale, smjeha, zabave. Marko nikad nije bio dosadan, uvijek zabavan, zanimljiv, duhovit. Živjeli smo taj život u svoj punoći i ljepoti. Odlaskom prijatelja, odlazi i dio naših života, najboljih godina našeg življenja s njim.

Marko Džapo rođen je 21. studenoga 1946. u Oklaju, općina Drniš gdje je završio osnovnu školu. Kao petnaestogodišnjak dolazi u Zagreb i upisuje petogodišnju, Srednju geodetsku tehničku školu. Nakon toga, bio je godinu dana student geodetskog usmjerenja na Građevinskom fakultetu u Ljubljani. Vraća se u Zagreb, upisuje Geodetski fakultet na kojemu diplomira 1975. Od 1976. do 1979. godine radio je u Zavodu za katastar i geodetske poslove grada Zagreba.

Na Geodetskom fakultetu zaposlio se 1979. godine i prošao put od asistenta do profesora. Kao i generacija asistenata prije njega, završio je nastavu za pedagošku izobrazbu sveučilišnih nastavnika i suradnika 1980. godine. Magistrirao je 1992. godine a doktorirao 1998. s temom „Suvremene geodetske osnove za potrebe izmjere i katastra zemljišta“. Čitav radni vijek na Fakultetu proveo je u Geodetskom zavodu gdje je, osim organizacije i izvođenja vježbi i predavanja, sudjelovao u mnogim stručnim zadaćama s područja praktične i inženjerske geodezije.

U znanstveno-nastavno zvanje docent za predmete Praktične geodezije, izabran je 2001. godine te, pet godina poslije, u zvanje izvanrednog profesora. Bio je voditelj Laboratorija za mjerenja i mjernu tehniku (1999–2003) te pročelnik Geodetskog zavoda (2003–2005).

Od 2005. do 2009. bio je predstojnik Zavoda za primijenjenu geodeziju i pročelnik Katedre za zemljomjerstvo. Otišao je u mirovinu 2012. godine isprativši tridesetčetiri generacije studenata – inženjera ili dipl. ing. geodezije i geoinformatike. Sjećat će ga se generacije studenata po korektnom odnosu prema njima te po velikom stručnom znanju koje im je nesebično prenosio.

Osim na Geodetskom fakultetu prof. dr. sc. Marko Džapo predavao je Praktičnu geodeziju i na Fakultetu građevinarstva, arhitekture i geodezije u Sveučilišta u Splitu te na Fakultetu građevinarstva, arhitekture i geodezije u Mostaru.

Volio je Marko svoj rodni Oklaj i Prominu. Uživao je u tom kraju uzgajajući vinovu lozu i praveći izvrsna bijela i crna vina. Ponosio se svojim proizvodima, svojim ljudima i svojim prominskim krajem.

U ovim trenucima opraštanja od Marka Džape, najteže je njegovoj obitelji: supruzi Seki, sinovima Daliboru i Tomislavu, majki Anki, unukama Iris i Neli te snahama Tanji i Ivani, koji su Marka neizmjereno voljeli. Mala utjeha u njihovoj velikoj tuzi, može biti spoznaja da smo ga i mi svi prijatelji voljeli.

Rastanak od prijatelja je i težak i bolan. Žalostan sam što odlazi ali i radostan što mi je prijatelj bio. Uvjeran sam da će „Gori“ naći neko novo društvo koje će zabavljati, učiniti veselim, radosnim i nasmiješenim, da će to društvo biti zadovoljno što je s njima, kao što smo i mi ovdje „Dolje“ bili radosni, veseli i nasmijani dok je bio s nama.

Hvala ti prijatelju!

Zdravko Kapović